

Het zit erop, het eerste semester is over (in ieder geval als jullie dit lezen; op het moment van schrijven - begin december - moet ik nog 1 week college en 1 week tentamens).

De vorige keer dat ik schreef was begin september. Nu, 16 weken, 20 boeken, 6 papers, 5 bookreviews, 1 preek en nog een heel aantal andere dingen verder, is er maar één conclusie mogelijk: het was zwaar, maar ontzettend de moeite waard.

Ik heb hier niet de ruimte om een volledig overzicht te geven van alles wat ik geleerd heb, maar een aantal hoogtepunten wil ik wel geven.

Covenant is een geweldig plek om te studeren, daar ben ik nu wel achter, en niet in het minst vanwege de buitengewone kwaliteit van de hoogleraren en andere docenten. Ze zijn niet alleen goede theologen, maar staan ook met beide benen op deze aarde en weten ontzettend goed wat er zich buiten de wereld van het seminary afspeelt. Daarnaast zijn ze ook persoonlijk begaan met de studenten, en maken ze alle tijd vrij om met je te praten en te bidden, en dat is erg gaaf!

Wat het eerste betreft zet professor Richard Winter, een voormalig psychiater in Engeland, beslist de toon met het vak Counseling (pastoraat en hulpverlening in bijbels perspectief), waar hij niet alleen ingaat op allerlei theorieën uit de psychologie en psychiatrie, maar ook per les de diepte induikt met een bepaald onderwerp en dat vanuit bijbels perspectief belicht. Zo hebben we het afgelopen semester onder andere gekeken naar verdriet, dood, angst (stoornissen), seksueel misbruik, homosexualiteit, pornografie, vergeving, verslavingen, schoonheid en perfectie en anorexia. Met andere woorden, we zijn nadrukkelijk geconfronteerd met de gebrokenheid van dit bestaan. Nadenken over zulke zaken betekent ook dat je nadrukkelijk geconfronteerd wordt met de gebrokenheid in je eigen leven, en ook daar is gelukkig veel aandacht voor, in de vorm van persoonlijke reflectiepapers die we moesten schrijven.

Ik geniet daarvan: theologie is niet een vak wat beoefend moet worden vanuit de bovenkamer van de ivoren toren, maar met beide benen in de

AJP in the USA

Nieuwsbrief 3

December 2007

zompige klei van dit leven. Datzelfde principe komt ook naar voren in de preekcolleges. Hoe belangrijk het correct uitleggen van de bijbel ook is, als je het niet toepast, blijft het hangen in je hoofd, in plaats van dat het neerdaalt in je hart. Of zoals Bryan Chapell, mijn “preek-professor” het zegt: “A sermon with only exegesis and no application is pre-sermon” (een preek met alleen maar uitleg zonder toepassing is niet af). Over hoe het wel moet heeft hij een dik boek geschreven (Christ-centered preaching) waar we dit semester mee begonnen zijn en dat de komende twee-en-half jaar de basis vormt voor de preekcolleges. Volgend semester begint het echte werk als ik twee volledige preken moet schrijven en houden.

Het meest uitdagende vak is Covenant Theology. In mijn vorige nieuwsbrief heb ik hierover mijn “excitement” al laten blijken, en daar hoef ik geen woord van terug te nemen. We hebben uitvoerig stilgestaan bij hermeneutiek, onze postmoderne cultuur, de betrouwbaarheid van de Bijbel, en de grote lijn van de Bijbel (of zoals ze dat hier noemen “the over-arching story line of the Bible), wat sterk beïnvloed is door de heilshistorische benadering zoals die in de Nederlandse gereformeerde traditie is ontwikkeld. De laatste weken hebben we ingezoomd op Genesis en Exodus, als fundamentele boeken in de bijbel om de bijbel zelf, maar ook ons leven hier te kunnen begrijpen. Schepping, verbond (cultuurmandaat, verbond met Adam, Noach, Abraham, Mozes), het ontstaan van het volk Israel en nog heel veel andere dingen passeerden de revue. Super fascinerend! Ik heb heel wat uren zitten genieten tijdens college! Opmerkelijk is trouwens de invloed van Nederlandse theologen als Kuyper, Bavinck en Ridderbos, die gecombineerd worden met hedendaagse (soms post-moderne) theologen als Leslie Newbigin, N.T. Wright, Chris Wright en Kevin Vanhoozer (voor veel mensen in NL volstrekt onbekende theologen, helaas!) Als afsluiting heb ik een paper (soort van scriptie) geschreven over Genesis 14 (verhaal van Melchizedek). Geïnteresseerden kunnen die downloaden van mijn website.

Arend Jan Poelarends
1217 Tuxford Dr., Apt. 8
St. Louis, MO 63146
United States of America

arendjan@poelarends.com
<http://www.poelarends.com>
skype: plarends
msn: plarends@msn.com
+1 314 600-2745
(mobiel=duur!)

Steuncomite AJP:
Freya van Wolfswinkel (vz.)
Maarten Trimp (secr.)
Diana Kant (penn.)
Christiaan Poelarends
comiteajp@gmail.com

Rekeningnummer:
47.41.47.185, ten name van
Ger. Kerk Utrecht Centrum
inzake steuncomite A.J.
Poelarends

Ik zou nog vele pagina's door kunnen gaan, maar ik moet me beperken tot twee kantjes. Daarom wil ik afsluiten met iets dat misschien wel het hoogtepunt van dit semester was voor mij.

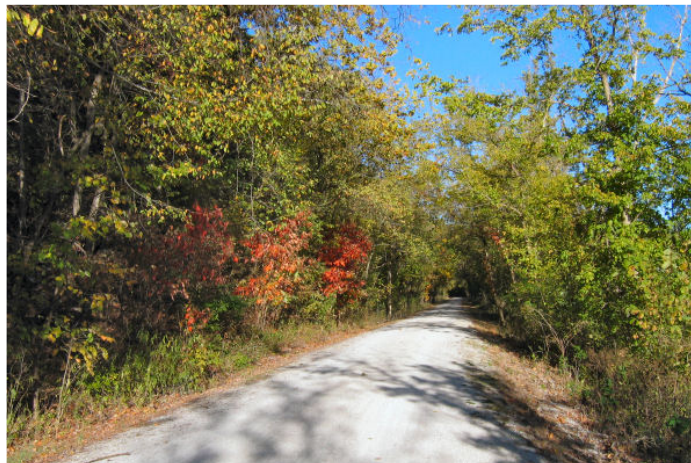
Zoals iedere kerkganger weet is er nogal wat in beweging in de kerken. Dat geldt niet alleen voor Nederland, maar net zogoed voor de VS. De 'oude waarheden' worden niet zonder meer geloofd door de jongere generaties en er is een sterk verlangen naar meer beleving in de kerk. In tegenstelling tot Nederland (waar we wat dat betreft nog best wel 'traditioneel' zijn) is er hier in de VS een beweging op gekomen die kerk wil zijn voor de postmoderne generatie, een beweging die heel breed wordt aangeduid als 'emerging churches' (wat zoiets betekent als jonge, opkomende kerken). Kenmerken van deze beweging zijn onder andere een nadruk op de kerk als gemeenschap en ontvanger & doorgever van het koninkrijk van God, spiritualiteit en besef van beperktheid en gebrokenheid, dialoog, relevantie, kunst en missionair leven in balans met een gezonde leer.

Omdat Covenant graag wilde weten op welke manier deze beweging van belang kan zijn voor de gereformeerde kerken, hadden ze half oktober Darren Patrick, predikant van 'the Journey', een jonge 'emergent' reformed baptist kerk uitgenodigd om een aantal lezingen te verzorgen. In de paar jaar dat the Journey nu bestaat, zijn ze uit het niks gegroeid tot ruim 2000 kerkgangers per zondag, van wie heel veel geen christelijke achtergrond hebben. En ook al is de situatie hier in de VS niet vergelijkbaar met NL (hier maakt religie nog duidelijk onderdeel uit van de samenleving, in tegenstelling tot NL), toch stipte Darren in zijn lezingen een heel aantal dingen aan waar we in NL denk ik flink over na zullen moeten denken omdat postmoderne mensen op een andere manier denken en informatie verwerken en zich daarom simpelweg vervelen en niet thuisvoelen in een traditionele kerk.

Als ik eerlijk ben is dat regelmatig ook mijn eigen ervaring, en misschien ben ik wel veel postmoderner dan ik me ooit had gerealiseerd. De ervaring die ik tot nu toe heb met 'emerging churches' is vrij confronterend, in die zin dat dienst en dan vooral de preek me diep raakten; het zette mijn hart in vuur en vlam voor God, het bracht de donkere hoeken en gaten van mijn hart aan het licht en daagde me uit om mijn leven meer en meer op God te richten. Het heeft mijn ogen geopend voor een eredienst en een manier van preken die de postmoderne mens confronteert en aanspreekt, en ik hoop daar de komende jaren

nog veel van te leren en die stijl me eigen te maken, omdat ik denk dat dit een stijl is die ook in Nederland christenen én niet-christenen zal aanspreken.

Tot zover een verslag van mijn spannende eerste semester op Covenant. Hoewel het zwaar was heb ik ervan genoten. Ik zie uit naar de rest!

Hoewel de studie het overgrote deel van mijn tijd opslokt, heb ik toch nog af en toe tijd voor ontspannende dingen. Tot begin november heb ik nog regelmatig kunnen fietsen, onder andere op de Katy-trail, een 350 km lang fietspad dwars door Missouri (op een oude spoorbaan). Ondertussen is de winter hier ingevallen, de temperaturen liggen rond het vriespunt (en binnenkort waarschijnlijk nog wel wat lager) en we hebben de eerste sneeuw ook al gehad.

Ook in de kerk ben ik ondertussen aardig actief; ieder zondag zing ik in het kerkkoor en iedere vrijdagavond draai ik mee in een huiskring. Een bijzondere dag was Thanksgiving, die ik ook heb doorgebracht bij een familie van de kerk. Nadat we eerst 's ochtends naar de kerk zijn geweest voor een soort van dankdienst, hebben we daarna lekker gegeten, gepraat en gewandeld. Heerlijk ontspannend en een goede manier om nieuwe mensen te leren kennen.

Hartelijk dank voor jullie support, of het nu door middel van gebed of door middel van een financiële bijdrage is, ik kan niet zonder, beide zijn onvervangbaar! Van 20 december tot 1 januari ben ik even in NL en zal ik sommigen van jullie persoonlijk kunnen spreken. Voor de mensen bij wie dat niet lukt: geniet van het feest van de komst van onze Heer en Gods zegen voor het nieuwe jaar.

hartelijke groet, Arend Jan

Scriptie Melchizedek: <http://www.poelarends.com/pub/paper.pdf>

Lezingen Darren Patrick: <http://www.journeyon.net/sermon-series/emerging-church-discerning-a-missional-milieu>